U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci **žalobce Avirunion, a. s.**, se sídlem Dubí, Ruská 84, zastoupeného JUDr. Jiřím Štanclem, advokátem se sídlem Klatovy, Čs. legií 172/I proti **žalovanému Úřadu průmyslového vlastnictví**, Praha 6, A. Čermáka 2a, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 11. 3. 2002, sp. zn. O-143347,

t a k t o :

I. Žaloba se o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci se v r a c í částka 1000 Kč za zaplacený soudní poplatek, která bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou, doručenou Vrchnímu soudu v Praze 17. 5. 2002, se žalobce domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 19. 4. 2001, sp. zn. O-143347 o zamítnutí přihlášky prostorové ochranné známky.

V daném případě jde o věc, která na Nejvyšší správní soud přešla podle ust. § 132 zákona č. 150/2002 Sb., o soudním řádu správním (s. ř. s.) z Vrchního soudu v Praze. Nejvyšší správní soud ve věcech neskončených vrchními soudy dokončí řízení zahájená před těmito soudy jako soud prvního stupně. Podle ust. § 130 s. ř. s. se neskončená řízení podle části páté o. s. ř. účinného přede dnem účinnosti tohoto zákona dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s.

Pravomoc soudů ve správním soudnictví je ovšem omezena na poskytování ochrany subjektivních práv veřejnoprávního charakteru, popřípadě na rozhodování v dalších věcech, v nich je pravomoc založena zákonem (§ 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud se proto nejprve musel zabývat tím, zda je dána pravomoc soudů ve správním soudnictví o podané žalobě jednat a rozhodnout, tj. zda v žalobě tvrzená práva, jejichž ochrany se žalobce podanou žalobou domáhá, jsou právy veřejnoprávního charakteru, popř. zda je žaloba

podřaditelná svým obsahem pod jiné věci, jež do pravomoci soudů ve správním soudnictví náleží.

V dané věci se jedná o žalobu, která směřuje proti rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci.

Předmětem tzv. známkového práva v objektivním smyslu je ochrana označení, které je způsobilé odlišit výrobky a služby pocházející od různých výrobců nebo poskytovatelů služeb. Jde tedy o označení, které se vydělilo z volně užívaných označení, aby plnilo vymezené funkce. Těžiště právní ochrany na označení spočívá tradičně v právu soukromém, když právní prostředky
ochrany jsou obvykle upraveny přímo v průmyslověprávních normách, a pokud tak upraveny nejsou (nebo jen částečně), přichází v úvahu jen použití obecných prostředků ochrany soukromoprávní povahy. Hmotněprávní otázky je tedy třeba posuzovat zásadně podle příslušných právních předpisů o ochranných známkách, při nedostatečné úpravě podle obecných ustanovení občanského či obchodního práva. Naproti tomu otázky řízení je třeba posuzovat podle obecných procesních předpisů správního řádu, případně podle zvláštní procesní úpravy obsažené ve speciálních předpisech. Rozhodující pro posouzení charakteru věci pak je právo hmotné, nikoliv právo procesní. Ochrana soukromých práv, byť jsou předmětem řízení před správním orgánem, není zajištěna soudním přezkumem ve správním soudnictví, ale postupem podle novelizované části páté občanského soudního řádu, tedy projednáním před obecnými soudy v plné jurisdikci. Proto zákonodárce stanovil v soudním řádu správním v ust. § 68 písm. b), že žaloba ve správním soudnictví je nepřípustná, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích pravomoci správního orgánu.

Nejvyšší správní soud proto podle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s.. odmítl žalobu žalobce na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, neboť jde o věc, kdy správní orgán rozhodl v soukromoprávní věci [§ 68 písm. b) s. ř. s.]. Tím dochází ke skončení řízení ve správním soudnictví, v rámci poučení pak žalobce soud poučuje o následcích tohoto odmítnutí a možnosti domáhat se novou žalobou u obecného soudu rozhodnutí v uvedeném novém řízení poskytujícím soukromým právům větší ochranu.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., kdy žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, které bylo ukončeno odmítnutím žaloby.

Žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 1000 Kč. O jeho vrácení soud rozhodl analogicky podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, když odmítnutí projednání věci v daném případě odpovídá zastavení řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté o. s. ř. k příslušnému okresnímu

(obvodnímu) soudu, v tom případě účinky procesních úkonů v původním řízení zůstávají zachovány.

V Brně dne 4. 6. 2003

JUDr. Petr Příhoda, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Andrea Křížová